

LECTURE #7

“ĐỂ CÓ ĐỀ CƯƠNG CHO SỨ ĐIỆP GIẢI KINH”

*“Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đây tớ của Đấng Christ,
và kẻ quản trị những sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời”*
(1Cô. 4:1)

II. Đề Chuẩn Bị Cho Sứ Điệp

(Tr. 93)

1. Phần Diễn Giả

a. Nhìn Từ Phía Diễn Giả.

Bí quyết để có hiệu quả trong việc giảng sứ điệp Kinh Thánh là ở mối quan hệ cá nhân của diễn giả với Đức Chúa Trời. Hiệu quả của việc giảng sứ điệp Kinh Thánh càng cao nếu mối quan hệ cá nhân giữa diễn giả với Đức Chúa Trời càng sâu đậm.

“Nhu cần lớn lao nhất của Dân Sự là sự thánh khiết của Người Chăn Bầy” (Robert Murray M’Cheyne).

“Lời Kinh Thánh phải sống trong chúng ta một cách đầy quyền năng nhiên hậu mới có thể được chuyển giao sang cho Dân Sự một cách đầy quyền năng” (John Owen).

DIỄN GIẢ VÀ HIỆU QUẢ GIẢNG DẠY

Đời Sống Cá Nhân

1. Phẩm Cách
2. Sự Cầu Nguyện
3. Năng Lực
4. Nhiệt Tâm

Hiệu Quả Giảng Dạy

1. Quyền Năng
2. Sự Tín Nhiệm

- (a) Cá Tính (Personal Character): Liêm Khiết.
“Hãy bắt chước tôi, cũng như chính mình tôi bắt chước Đấng Christ vậy” (1Cô. 11:1)
 Diễn giả phải...
 ◆ Không chõ trách được (1Ti. 3:1-2)
 ◆ Có tiếng tốt (1Ti. 3:7)
 ◆ Sống nêu gương sáng (1Phi. 2:12)
- (b) Đời Sống Cầu Nguyện (Prayer Life): Sống Động.
“Còn chúng ta sẽ cứ chuyên lo về sự cầu nguyện và chức vụ giảng Đạo” (Công. 6:4)
 Cầu nguyện không phải chỉ là cầu xin Đức Chúa Trời những điều gì đó mà chỉ là trình dâng nhu cầu và sự nương cậy của mình cho Đức Chúa Trời. Diễn giả phải cầu nguyện...
 ◆ Trước khi bắt tay vào nghiên cứu sứ điệp.
 ◆ Trong khi nghiên cứu sứ điệp.
 ◆ Trong khi rao giảng sứ điệp.
 ◆ Cầu xin Đức Chúa Trời tiếp tục vận hành trong đời sống những người biết đáp ứng thuận với sứ điệp được rao giảng.
- (c) Năng Lực (Power): Đầy Dẫy.
 Năng lực của diễn giả và lời nói của diễn giả, tức năng lực để chúng giải và làm thay đổi thính giả, đều không đáng kể nếu như năng lực ấy không phải đã được trao ban bởi Đức Thánh Linh. Do đó, diễn giả phải...
 ◆ Công bố Đức Chúa Jê-sus và sự cứu rỗi của Ngài bằng quyền năng Đức Thánh Linh (Côl. 1:28, 29).
 ◆ Giới thiệu sứ điệp của Đức Chúa Trời trong ý thức rằng chính Đức Chúa Trời sẽ hoàn thành mục đích của Ngài qua Lời Ngài (1Cô. 2:4-5).
 ◆ Phải được đầy dẫy Đức Thánh Linh, tức hoàn toàn được ảnh hưởng, kiểm soát, và dắt dẫn bởi Đức Thánh Linh (Êph. 5:18).
- (d) Nhiệt Tâm (Passion): Nóng Cháy.
 Diễn giả phải là người có một mối nhiệt tâm nóng cháy đối với việc rao giảng Lời Đức Chúa Trời. Có hai yếu tố làm thành mối nhiệt tâm cho diễn giả:
 ◆ Sự hăng hái (Enthusiasm): Sự thích thú, sự thiết tha đối với Lời Kinh Thánh. Diễn giả phải thực sự có lòng ham thích nghiên cứu và chia sẻ Lời Kinh Thánh...
 ✓ Lòng vui thích về Lời Đức Chúa Trời (Thi. 1:1-2).
 ✓ Lòng kính yêu đối với Luật Pháp của Đức Chúa Trời (Thi. 119:97).

- ✓ Có hoài bão được rao giảng (Rô. 15:20).
 - ✓ Có sự nóng lòng được rao giảng (Rô. 1:15).
 - ◆ Sự kỳ vọng (Expectation): Lòng tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho Lời Ngài được kết quả trong đời sống thánh giả. Sự kỳ vọng của diễn giả là...
 - ✓ Mong rằng thánh giả nghe như nghe Lời của Đức Chúa Trời (1Tê. 2:13).
 - ✓ Mong rằng thánh giả sẽ đáp ứng và thay đổi (1Tê. 1:5-7).
 - ✓ Mong rằng người ta sẽ được cứu (Rô. 1:16).
 - ✓ Mong rằng người ta sẽ được khích lệ và hướng dẫn nhờ Lời Kinh Thánh (Rô. 15:4).
- b. Nhìn Từ Phía Đức Chúa Trời.
- (a) Là Sứ Giả Của Tin Lành (Herald).
“Ấy là vì Tin Lành đó mà ta đã được lập Làm Người Giảng Đạo, Sứ Đồ, và Giáo Sư” (2Ti. 1:11)
“Người Giảng Đạo” (Gk. *kerux*, “sứ giả”) là Sứ Giả của Hoàng Đế, là người đã được trao quyền hợp pháp để rao truyền sứ điệp chính thức của Vua, Quan Tòa, Tướng Soái,... *“Người Giảng Đạo”* được dùng trong Kinh Thánh Tân Ước để chỉ về Sứ Giả, thay cho Đức Chúa Trời, để công bố Tin Lành cứu rỗi của Đức Chúa Trời.
 Diễn giả là sứ giả của Tin Lành cho nên sứ điệp phải là Tin Lành và chỉ là Tin Lành.
- (b) Là Đầy Tớ Của Đức Chúa Trời (Servant).
“Vậy, ai nấy hãy coi chúng tôi như đầy tớ của Đấng Christ, và kẻ quản trị những sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời” (1Cô. 4:1)
“Vả, chúng tôi chẳng rao giảng chính mình chúng tôi, nhưng rao giảng Đức Chúa Jêsus Christ, tức là Chúa; và vì tình yêu mến Đức Chúa Jêsus mà chúng tôi xưng mình là tôi tớ của anh em” (2Cô. 4:5)
 diễn giả là
- ◆ *“Đầy tớ”* của Đức Chúa Trời (Gk. *oikonomos*, 1Cô. 4:1): “người quản trị”, “người quản gia” là người gìn giữ để phân phối các của cải thuộc linh của Đức Chúa Trời.
 - ◆ *“Đầy tớ”* của Dân Sự Đức Chúa Trời (Gk. *doulos*, 2Cô. 4:5): “kẻ nô lệ”, “người hầu hạ”, “người phục vụ” cho nhu cần tăng trưởng thuộc linh của Dân Sự Đức Chúa Trời trong Hội Thánh.
- Là đầy tớ, diễn giả phải tôn cao Đức Chúa Trời và chỉ Đức Chúa Trời mà thôi.

(c) Là Khâm Sai Của Đức Chúa Trời (Ambassador).

“¹⁸Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta. ¹⁹Vì chung Đức Chúa Trời vốn ở trong Đấng Christ, làm cho thế gian lại hòa với Ngài, chẳng kể tội lỗi cho loài người, và đã phó đạo giảng hòa cho chúng tôi. ²⁰Vậy chúng tôi làm chức Khâm Sai của Đấng Christ, cũng như Đức Chúa Trời bởi chúng tôi mà khuyên bảo. Chúng tôi nhân danh Đấng Christ mà nài xin anh em: Hãy hòa thuận lại với Đức Chúa Trời” (2Cô. 5:18-20).

“Chức Khâm Sai” (Gk. *presbeuo*): “Đại Sứ”, “Đại Diện” của Đức Chúa Trời trên thế gian để hoàn thành chức phận “sứ giả của Tin Lành” và chức phận “Đầy Tớ” mà Ngài đã kêu gọi.

Là khâm sai của Đức Chúa Trời, diễn giả phải đại diện cho Đức Chúa Trời và chỉ Đức Chúa Trời mà thôi.

2. Phân Sứ Điệp

Mục Sư phải là người thường xuyên có ý thức tận tụy với việc giảng giải kinh để nỗ lực, từng hồi từng lúc, giải nghĩa cả Kinh Thánh hầu cho người ta có thể hiểu và vâng theo.

Nguyên tắc chung của việc giảng giải kinh là phải làm thế nào để cả Kinh Thánh được “giảng” và “dạy” theo một trật tự hợp lý và thỏa đáng chứ không phải chỉ là giảng_dạy theo Chủ Đề dưới một sức ép nào đó.

- ◆ Hội Thánh sẽ được ơn ích nhiều hơn khi nhận thức được tính thống nhất của cả Kinh Thánh sau một thời gian học tập nhất định.
- ◆ Diễn giả sẽ được ơn ích bởi việc cho Dân Sự của Đức Chúa Trời biết *“hết thấy ý muốn của Đức Chúa Trời”* (Công. 20:27) theo trật tự các Sách Kinh Thánh, vì đó là phận sự của “Sứ Giả Của Tin Lành”.

(1) Một Số Yêu Cầu Hàng Đầu

- a. Phải cầu nguyện cho có sự dắt dẫn của Đức Chúa Trời để biết phải sử dụng phần Kinh Thánh nào cho việc đáp ứng nhu cầu thuộc linh của thánh giả.
- b. Đọc hết cả Sách trước khi giảng sứ điệp đầu tiên của Sách ấy. Phải đọc hết các thông tin về Sách và Đề Cương của Sách khi bắt đầu giảng về một Sách nào đó.
- c. Diễn giả cần phải chắc rằng mình hiểu đúng Luận Đề và Mục Đích của Sách.
- d. Phải khởi sự ở đầu một Sách và chọn một phần Kinh Thánh từ vài câu cho đến cả chương tùy theo Chủ Đề. Tất nhiên là một sứ điệp giải kinh có thể được giảng theo bất cứ phần Kinh Thánh thích hợp nào.

- e. Phải nghiên cứu theo từng tiêu đoạn (mỗi tiêu đoạn có thể là một hoặc nhiều câu Kinh Thánh có cùng một luận điểm hay ý tưởng).
- f. Phải đọc đi đọc lại bản văn cho đến lúc diễn giả cảm thấy nắm vững được nội dung bản văn, để từ đó mà suy gẫm về các Lễ Thật được dạy dỗ.
- g. Phải đọc các câu hay cả chương trước và sau vị trí của bản văn để xác lập văn mạch (hay nội hàm của văn mạch). Phải đọc thêm bất cứ bản văn nào có liên quan. Phải sử dụng các công cụ nghiên cứu như “Thánh Kinh Phù Dẫn”, “Thánh Kinh Khảo Học”, “Sách Phụ Khảo”, “Tự Điển Kinh Thánh”...
- h. Nghiên cứu bản văn một cách cẩn thận theo các bước đã được học:
 - ◆ Quan Sát: “Bản văn nói gì?”
 - ◆ Thông Giải: “Bản văn có ý nghĩa gì?”
 - ◆ Áp Dụng: “Tôi phải làm gì theo sự dạy dỗ của bản văn?”
 Phải suy đi, nghĩ lại hết sức thận trọng khi nghiên cứu bản văn.
- i. Xác định Đại Ý, Lễ Thật chính của đoạn văn được nghiên cứu.
 - ◆ Nếu chưa chắc được về vấn đề “Bản văn nói gì?”, phải tiếp tục suy gẫm về bản văn trong tinh thần cầu nguyện xin Đức Chúa Trời chỉ cho thấy được sứ điệp căn bản cần phải giảng.
 - ◆ Sau đó xây dựng cả sứ điệp quanh Đại Ý đã được tìm thấy để sứ điệp sẽ giảng có trọng tâm.
 - ◆ Tính hiệu quả đòi hỏi diễn giả chỉ giảng một Đại Ý, hay một Luận Đề Chính, ở mỗi bài giảng mà thôi.
 Một cách tổng quát, bí quyết của việc giảng giải kinh một đoạn (bản) văn Kinh Thánh là: Tái khám phá Đại Ý (“Luận Đề Chính”) của đoạn (bản) văn Kinh Thánh ấy, nhiên hậu xây dựng sứ điệp đã được chứng giải của diễn giả chung quanh Đại Ý (“Luận Đề Chính”) ấy.

(2) Việc Xác Định Đại Ý Của Sứ Điệp

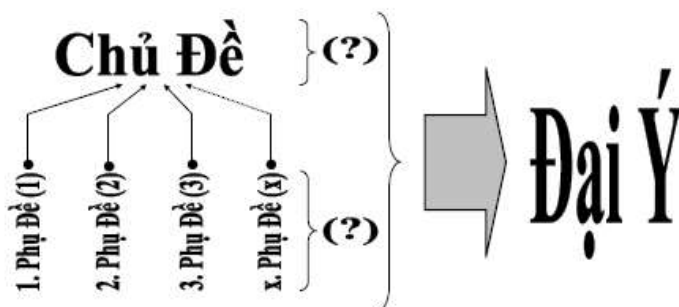
Tiến trình xác lập Đại Ý của một đoạn văn Kinh Thánh đòi hỏi hai câu hỏi sau đây phải được trả lời:

- a. Về Chủ Đề (Subject): “Chủ Đề của đoạn văn là gì?”
 - ◆ “Chủ Đề” của một đoạn văn phải có thể tóm tắt được trong một câu có một hay nhiều mệnh đề.
 - ◆ “Chủ Đề” của một đoạn văn luôn luôn ở số ít.
 - ◆ Trong tiến trình đi tìm Đại Ý cho sứ điệp sẽ rao giảng, “Chủ Đề” nên được nêu dưới dạng câu hỏi để việc tìm Phụ Đề chung cũng như các Phụ Đề chi tiết cho Chủ Đề được thuận tiện.

- b. Về Các Phụ Đề (Completers): “Đoạn văn nói những gì về Chủ Đề ấy?”
- ◆ Các Phụ Đề thường ở dạng câu xác định để có thể “trả lời” (giải đáp, giải thích) được cho điều đã được đặt ra ở “Chủ Đề”. Các Phụ Đề có thể được tóm tắt thành một “Phụ Đề Chung” – thường rất giống với tiêu đề sứ điệp.
 - ◆ Các “Phụ Đề” cho một “Chủ Đề” luôn luôn ở số nhiều.
 - ◆ Các “Phụ Đề” là các tiêu đề góp phần quảng diễn Chủ Đề.
 - ◆ Mỗi “Phụ Đề” phải có thể tóm tắt được trong một câu có một hay nhiều mệnh đề.

ĐỀ XÁC ĐỊNH ĐẠI Ý CỦA SỨ ĐIỆP (1)

Chú ý:

- ◆ Một đoạn văn nhất định phải có một “Nội Dung”.
 - ◆ Một nội dung nhất thiết phải được xây dựng quanh một “Đại Ý”.
 - ◆ Một “Đại Ý” nhất định phải được tóm tắt trong một “Câu” (đơn hoặc phức).
 - ◆ “Sứ Điệp” của một đoạn văn Kinh Thánh nhất thiết phải được tập trung chung quanh “Đại Ý” nguyên thủy của đoạn văn Kinh Thánh ấy để rồi “Đại Ý” ấy phải được nhắc lại, giải thích, minh họa, bổ sung, minh chứng, mở rộng, triển khai, và áp dụng.
- (3) Một Số Bài Thực Hành Tìm Đại Ý
- a. Thi. 100:1-3
- ◆ Chủ Đề:
Tại sao chúng ta phải thờ phượng Đức Chúa Trời một cách vui vẻ?

- ◆ Phụ Đề:
Ngài là Đức Chúa Trời...
 - Ngài tạo dựng nên chúng ta.
 - Chúng ta thuộc về Ngài.
 - Chúng ta được ở trong sự chăm sóc của Ngài.
 - ◆ Đại Ý:
Chúng ta phải thờ phượng Đức Chúa Trời một cách vui vẻ vì Ngài là Đức Chúa Trời: Ngài đã tạo dựng nên chúng ta, chúng ta là Dân Sự Ngài và Ngài là Đức Chúa Trời của chúng ta.
- b. Châm. 3:3-4
- ◆ Chủ Đề:
Làm thế nào để được sự tôn trọng và tiếng tốt đối với Đức Chúa Trời và người ta?
 - ◆ Phụ Đề:
Phải duy trì sự tin kính và phẩm hạnh tốt...
 - Thái độ: Hết lòng trân trọng sự trung tín và tình yêu thương.
 - Hành động: Sống bày tỏ sự trung tín và tình yêu thương.
 - ◆ Đại Ý:
Nếu chúng ta biết trân trọng sự trung tín và sống bày tỏ sự trung tín, tình yêu thương đối với tha nhân, chúng ta sẽ giành được sự tôn trọng và tiếng tốt đối với Đức Chúa Trời và người ta.
- c. Giô. 1:6-9
- ◆ Chủ Đề:
Làm thế nào để tự tin và thành công trong đời sống theo sự nhìn nhận của Đức Chúa Trời?
 - ◆ Phụ Đề:
Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta trong việc chúng ta vâng theo Lời Ngài...
 - Chúng ta có thể tự tin...
 - ✓ Không sợ hãi.
 - ✓ Không ngã lòng.
 - ✓ Phải vững mạnh.
 - ✓ Phải can đảm.
 - ✓ Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.
 - Chúng ta có thể thành công...
 - ✓ Vâng theo mọi điều trong Lời Đức Chúa Trời (Kinh Thánh).
 - ✓ Không dao động, chao đảo.

- ✓ Suy gẫm Lời Kinh Thánh luôn luôn.
- ✓ Làm theo mọi điều Kinh Thánh truyền dạy.

◆ Đại Ý:

Chúng ta có thể hoàn toàn tự tin và thành công trong đời sống của mình theo sự nhìn nhận của Đức Chúa Trời vì Ngài hằng ở cùng chúng ta để giúp chúng ta vâng theo Lời Ngài trong Kinh Thánh và qua việc chúng ta vâng theo Lời Ngài trong Kinh Thánh.

d. Mal. 2:13-16

◆ Chủ Đề:

Tại sao Đức Chúa Trời ghét li dị?

◆ Phụ Đề:

Hôn nhân là giao ước thánh theo sự nhìn nhận của Đức Chúa Trời.

- Sự li dị khiến ngăn trở mọi thông công của chúng ta với Đức Chúa Trời (C. 13).
- Hôn nhân là giao ước trọn đời giữa một người nam và một người nữ, và Đức Chúa Trời là chứng nhân của giao ước ấy (C. 14).
- Mục đích của Đức Chúa Trời trong định chế hôn nhân là để lưu hậu dòng dõi thánh cho Ngài (C. 15).
- Mỗi người có phận sự phải trung tín trong hôn nhân (C. 16).

◆ Đại Ý:

Đức Chúa Trời ghét sự li dị, Ngài cảnh báo chúng ta chớ li dị và phải có phận sự trung tín trong hôn nhân, vì li dị là phá vỡ giao ước thánh mà Ngài đã chứng nhận, và điều ấy cũng phá vỡ mục đích đã định của Ngài cho hôn nhân, đồng thời làm mất mối tương giao mật thiết giữa các bên hôn phối với Ngài nữa.

e. Gi. 9:1-5

◆ Chủ Đề:

Tại sao không phải lúc nào bệnh tật cũng đều do tội lỗi mà ra cả?

◆ Phụ Đề:

Bệnh tật không nhất thiết phải là hậu quả của tội lỗi.

- Tội lỗi của cha mẹ một người không nhất thiết phải khiến cho người ấy chịu bệnh tật.
- Tội lỗi của một người cũng không nhất thiết phải khiến cho người ấy chịu bệnh tật.
- Đức Chúa Trời có thể cho phép bệnh tật xảy ra trên một người để người ấy có cơ hội làm sáng danh

Đức Chúa Trời.

◆ Đại Ý:

Không phải tất cả các bệnh tật đều là do tội lỗi mà có. Đức Chúa Trời có thể để cho bệnh tật xảy đến cho một người hầu cho người ấy có thể nhận ra Đức Chúa Trời, quyền năng của Ngài, và làm sáng danh Ngài.

Chú Ý:

Việc xác định được Đại Ý của một đoạn văn Kinh Thánh hết sức quan trọng đối với việc tuyên giảng sứ điệp Kinh Thánh theo phương pháp giảng giải kinh.

Qua định nghĩa “Chủ Đề”, “Phụ Đề”, “Đại Ý” (“Ý Chính”) và việc phân tích một số đoạn văn Kinh Thánh, chúng ta có thể nhận ra được rằng cùng với việc Đại Ý của một đoạn văn Kinh Thánh được xác định, người ta cũng đồng thời lĩnh hội được:

- (1) Chủ Đề của đoạn văn Kinh Thánh, tức phạm vi đề cập tập trung của đoạn văn Kinh Thánh ấy.
- (2) Phụ Đề chung và các Phụ Đề cho Chủ Đề của đoạn văn Kinh Thánh ấy, tức luận điểm chung cùng các luận điểm thành phần để xây dựng nên sự biểu đạt của Chủ Đề.
- (3) Đại Ý của cả đoạn văn Kinh Thánh là điều được xây dựng trên sự hiểu biết về Chủ Đề, cùng với Phụ Đề chung và các Phụ Đề thành phần.
- (4) Phương hướng để xây dựng một sứ điệp Kinh Thánh nhờ đã biết được “đoạn văn Kinh Thánh nói gì”, “đoạn văn Kinh Thánh có ý nghĩa gì”, cũng như “đoạn văn Kinh Thánh đòi hỏi thính giả phải làm gì?”.

III. Việc Xây Dựng Sứ Điệp

(Tr. 102)

1. Tổng Quát

Việc giảng một sứ điệp Kinh Thánh theo Phương Pháp Giảng Giải Kinh giúp đơn giản hóa tiến trình xây dựng sứ điệp Kinh Thánh một cách đáng kể nhờ hai điều sau đây:

- (1) Chính bản văn Kinh Thánh qui định nội dung của sứ điệp Kinh Thánh sẽ giảng.
- (2) Chính bản văn Kinh Thánh sẽ định hình cho cấu trúc của sứ điệp Kinh Thánh.

Một diễn giả chân chính luôn ý thức được phạm sự trung tâm của mình là giải nghĩa Lời Kinh Thánh để thính giả có thể hiểu và áp dụng Lời Kinh

Thánh vào đời sống của họ. Nhiệm vụ trung tâm ấy khiến diễn giả phải bám sát các điểm (1) và (2) kể trên suốt tiến trình xây dựng một sứ điệp Kinh Thánh.

Việc xây dựng một sứ điệp Kinh Thánh chỉ diễn ra sau khi diễn giả đã...

- (1) Nằm vững được nhu cầu thuộc linh của hội chúng (thính giả).
- (2) Chọn được bản văn Kinh Thánh phù hợp.
- (3) Tham chiếu cẩn thận các nguồn tài liệu liên quan.
- (4) Cầu nguyện cho sự thông hiểu và nội kiến.
- (5) Nghiên cứu (phân kinh, thông kinh, và đã bắt đầu việc giảng giải kinh).

Sau khi chuẩn bị xong, một sứ điệp Kinh Thánh luôn luôn phải có các nội dung chung như sau:

- (I) Phần Giới Thiệu
- (II) Phần Đại Ý Của Sứ Điệp
- (III) Phần Nội Dung Chính Của Sứ Điệp
 - A. Thông Giải
 - B. Minh Họa
 - C. Áp Dụng
- (IV) Phần Kết Luận

Chú Ý:

“Phần Nội Dung Chính Của Sứ Điệp” chẳng qua là “Đại Ý” được triển khai để quảng diễn, và phần “Đại Ý” chính là sự tóm tắt lấy ý chính của “Phần Nội Dung Chính Của Sứ Điệp”.

2. Tiến Trình

- (1) Bước Thứ Nhất: “Xác Định Đại Ý Của Sứ Điệp”
- (2) Bước Thứ Hai: “Soạn Dàn Ý Triển Khai” để tiến đến việc soạn “Phần Nội Dung Chính Của Sứ Điệp”
- (3) Bước Thứ Ba: “Soạn Minh Họa Và Áp Dụng”
- (4) Bước Thứ Tư: “Soạn Phần Kết Luận”
- (5) Bước Thứ Năm: “Soạn Phần Giới Thiệu”

Chú Ý:

- “Phần Kết Luận” và “Phần Giới Thiệu” nhất thiết chỉ nên soạn sau khi đã hoàn thành “Phần Nội Dung Chính Của Sứ Điệp”.
- Thứ tự soạn trước hay sau của các phần “Kết Luận” và “Giới Thiệu” có thể thay đổi cho nhau nhưng hai phần này nhất thiết nên được soạn sau “Phần Nội Dung Chính Của Sứ Điệp”.
- Phần “Soạn Minh Họa Và Áp Dụng” có thể được thực hiện cho các

phần “Giới Thiệu”, “Nội Dung Chính”, hay “Kết Luận” đều được, nhưng chủ yếu thì “Minh Họa Và Áp Dụng” được soạn cho “Phần Nội Dung Chính Của Sứ Điệp”.

Dưới đây chúng ta sẽ tuần tự xem xét từng bước một đối với các bước kể trên của việc xây dựng một sứ điệp Kinh Thánh.

(1) BƯỚC THỨ NHẤT: “Xác Định Đại Ý Của Sứ Điệp”

Để có thể xác định được “Đại Ý” của sứ điệp, phải biết “Chủ Đề” là gì, “Phụ Đề” là gì trước mới có thể xác định được dưới hình thức viết.

(1) Chủ Đề:

- “Chủ Đề” không được quá rộng khiến có thể hiểu cách nào cũng được; nhưng cũng không thể quá hẹp đến độ không còn hợp logic đối với các “Phụ Đề”.
- Phải nghiên cứu bản văn thật cẩn thận trong văn mạch của bản văn ấy cho đến khi biết chắc đã nhận định được “Chủ Đề” của bản văn (mới viết ra).

(2) Phụ Đề:

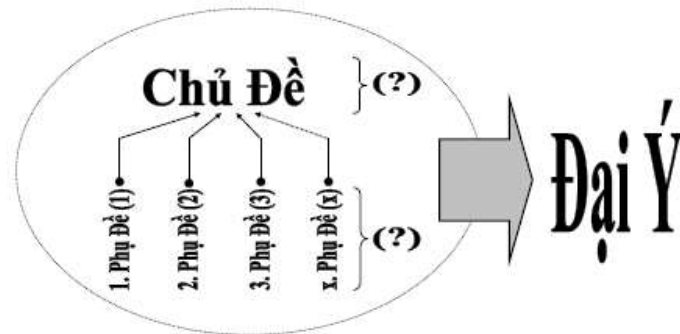
- Một khi đã tìm được “Chủ Đề”, phải viết ra giấy mọi điều bản văn nói về Chủ Đề ấy.
 - ✓ Dựa trên cách hành văn và cách sử dụng từ liệu của bản văn để liệt kê tất cả các ý được đề cập.
 - ✓ Dựa trên các ý đã được liệt kê, xác định ý nào có thể đứng làm “Phụ Đề”, ý nào chỉ là ý phụ thuộc của một Phụ Đề, và phụ thuộc vào Phụ Đề nào.
- Sắp xếp các ý mà bản văn nói về Chủ Đề dưới dạng các Phụ Đề với các ý phụ thuộc mỗi Phụ Đề. Mỗi “Phụ Đề” có thể giữ vai trò “Điểm Chính” để quảng diễn “Đại Ý”.
- Sắp xếp các “Điểm Chính”, tức các “Phụ Đề” mâu chốt, theo một thứ tự hợp logic để quảng diễn cho “Đại Ý”.

(3) Đại Ý:

- Như vậy, “Đại Ý” là sự nhận thức về ý chính của một bản văn có được qua việc hiểu “Chủ Đề” của bản văn ấy nhờ việc nghiên cứu bản văn với kết quả là tìm thấy được một cách hợp logic các “Phụ Đề” của “Chủ Đề”.

ĐỀ XÁC ĐỊNH ĐẠI Ý CỦA SỨ ĐIỆP (2)

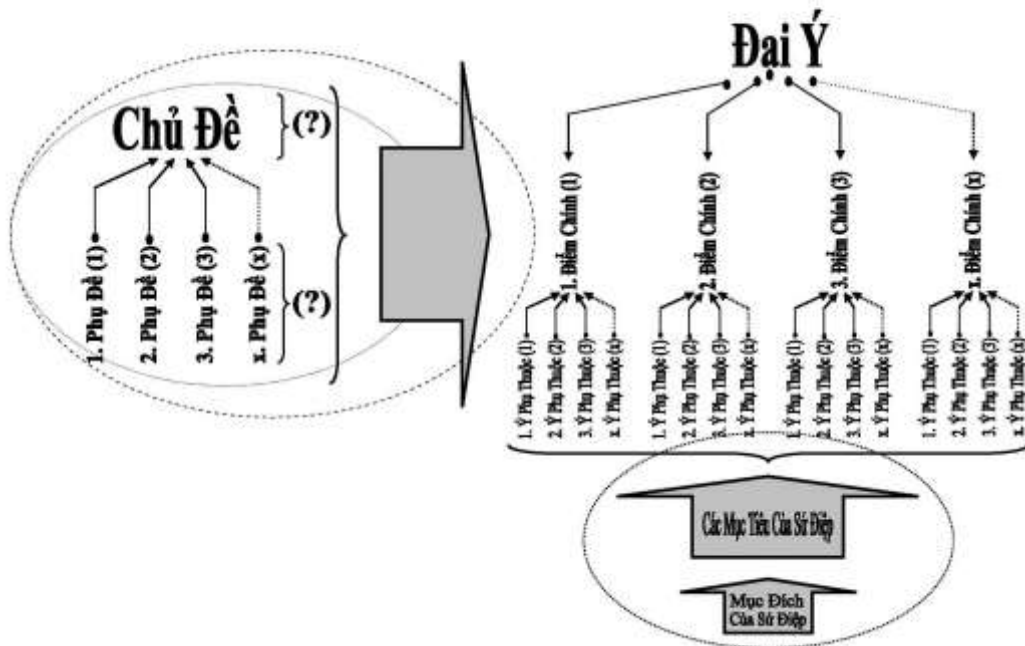
- Một khi một sứ điệp Kinh Thánh được xây dựng một cách chặt chẽ xoay quanh một Đại Ý, sứ điệp ấy sẽ có ...
 - a. Tính Thống Nhất
Các thành phần của sứ điệp sẽ hòa hợp nhau và cùng hỗ trợ cho Đại Ý.
 - b. Tính Thứ Tự
Lôgic của sứ điệp được phát triển theo một chiều hướng thỏa đáng, giúp cho diễn giả quảng diễn trôi chảy, thính giả tiếp thu sự quảng diễn của diễn giả một cách thuận lợi.
 - c. Tính Nhất Quán
Tất cả mọi yếu tố hiện diện trong sứ điệp sẽ cùng đóng góp phần hiệu quả nhất của mình để đạt mục tiêu của sứ điệp.

(2) BƯỚC THỨ HAI:

“Soạn Dàn Ý Triển Khai”

“Soạn Dàn Ý Triển Khai”, hay lập dàn ý chi tiết, là viết ra giấy tất cả các “Phụ Đề” mấu chốt (“Điểm Chính”), cùng với các ý phụ thuộc của từng phụ đề, sao cho dàn ý đã được triển khai ấy, tức dàn ý chi tiết, thực hiện được các mục tiêu và mục đích đã định của sứ điệp.

ĐỀ SOẠN DÀN Ý TRIỂN KHAI (1)

Chú Ý:

Việc nhận thức rõ được mục đích và các mục tiêu của sứ điệp Kinh Thánh sẽ được giảng sẽ giúp định hình được “Dàn Ý Triển Khai”.

- (1) “Dàn Ý Triển Khai”, tức là “Đề Cương Chi Tiết”, của một sứ điệp Kinh Thánh luôn luôn phải được soạn trong tinh thần trả lời cho các câu hỏi sau đây:
 - Mục đích của sứ điệp là gì?
 - Để đạt được mục đích ấy, phải hoàn thành những mục tiêu nào?
- (2) Do đó, trước khi soạn “Dàn Ý Triển Khai” phải xác định cho được “Mục Đích” và các “Mục Tiêu” (Khoa Sư Phạm trong nhà trường Phổ Thông gọi đó là “Mục Đích Yêu Cầu” của một bài dạy) mà sứ điệp Kinh Thánh sẽ được giảng phải hoàn thành. “Mục Đích” và các “Mục Tiêu” của một sứ điệp Kinh Thánh là những điều mà diễn giả muốn thánh giả của mình đáp ứng theo. Thông thường, “Mục Đích” của một sứ điệp Kinh Thánh là nhằm thay đổi đời sống của thánh giả trên một phương diện nào đó (gia tăng kiến thức, chuyển biến phẩm hạnh, thay đổi hành vi hoặc thái độ,...) trên các lĩnh vực:
 - a. Lý trí (kiến thức, nhận thức,...)
 - b. Tình cảm (xúc cảm, sở thích, xu hướng,...)

c. Ý chí (quyết tâm thực hành, thay đổi,...)

“DÀN Ý TRIỂN KHAI” PHẢI NÓI ĐƯỢC ĐIỀU GÌ?

“Dàn Ý Triển Khai” của một sứ điệp Kinh Thánh phải nói lên được những gì diễn giả muốn nói với thính giả của mình. Vì vậy một “Dàn Ý Triển Khai” sẽ trông giống như thế này...

ĐẠI Ý: “Sứ điệp tôi sẽ trình bày là... Các điểm chính của sứ điệp sẽ là...” (“Đại Ý” và các “Điểm Chính”).

I. ĐIỂM CHÍNH (1): “Đây là điểm chính thứ nhất...”

- A. Ý PHỤ THUỘC (1): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.
- B. Ý PHỤ THUỘC (2): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.
- C. Ý PHỤ THUỘC (3): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.

II. ĐIỂM CHÍNH (2): “Đây là điểm chính thứ hai...”

- A. Ý PHỤ THUỘC (1): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.
- B. Ý PHỤ THUỘC (2): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.
- C. Ý PHỤ THUỘC (3): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.

III. ĐIỂM CHÍNH (3): “Đây là điểm chính thứ ba...”

- A. Ý PHỤ THUỘC (1): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.
- B. Ý PHỤ THUỘC (2): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.
- C. Ý PHỤ THUỘC (3): Quảng diễn cho “Điểm Chính” nêu trên bằng các ý phụ thuộc chung nhóm, các minh họa và áp dụng cần thiết, có thể, và có ích.

1V. ĐIỂM CHÍNH (x): “Đây là điểm chính thứ (x)...”

Chú Ý:

- Hiệu quả của sứ điệp cao hay thấp là tùy ở khối lượng thông tin thính giả tiếp thu, và mức độ phản ứng thuận của thính giả đối với sứ điệp. Do đó, sứ điệp phải có một “Đại Ý” rõ ràng, các “Điểm Chính” minh bạch, các nhóm “Ý Phụ Thuộc” khúc chiết tạo ra được sự chuyển biến trên các lĩnh vực lý trí, tình cảm, và ý chí của thính giả.
 - Mỗi sứ điệp đều phải có duy nhất một “Đại Ý” được quảng diễn nhờ các “Điểm Chính”. Tuy nhiên, việc giữ cho sứ điệp không có nhiều hơn ba “Điểm Chính” sẽ giúp cho sứ điệp dễ sáng tỏ hơn.
 - Mỗi “Điểm Chính” sẽ được làm sáng tỏ qua một nhóm các “Ý Phụ Thuộc” có liên quan nhau. Việc trình bày các “Ý Phụ Thuộc” càng khúc chiết càng tốt.
 - Mỗi “Ý Phụ Thuộc” có thể có hoặc không có các sự minh họa và (hoặc) áp dụng cập theo. Tránh không lạm dụng các minh họa cũng như đưa ra quá nhiều áp dụng để không làm loãng mất trọng tâm sứ điệp.

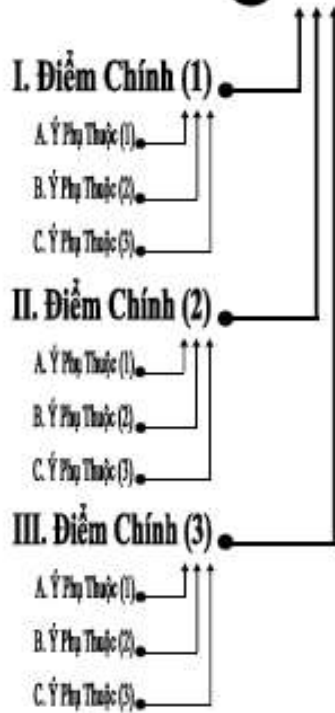
Một khi “Dàn Ý Triển Khai” đã được soạn theo đúng qui trình và phù hợp với mô hình đã được trình bày như trên, việc viết “Đề Cương Cho Sứ Điệp” (dựa trên “Dàn Ý Triển Khai”) sẽ không còn gặp khó khăn nhiều nữa. Đến đây, việc viết đề cương cho sứ điệp (bài giảng) sẽ được thực hiện nhờ...

- (1) Đọc lại bản văn và quyết định sẽ nói những gì ở mỗi “Điểm Chính”.
- (2) Viết bên dưới mỗi “Điểm Chính” các “Ý Phụ Thuộc” những điều cần nói dưới dạng câu hoặc tổ hợp từ sao cho việc truyền đạt có hiệu quả cao nhất.
- (3) Đừng cố gắng viết hết từng lời một những điều sẽ nói khi giảng, vì văn nói khác với văn viết. Nếu cứ viết từng lời cho tất cả những gì sẽ nói, và cố gắng nói đúng và đủ những lời ấy khi giảng thì sẽ thành ra “đọc” sứ điệp chứ không còn là “giảng” sứ điệp nữa. Với thực hành, chúng ta sẽ dần dần từ “Đề Cương Cho Sứ Điệp” mà quen với việc “giảng” sứ điệp theo “Dàn Ý Triển Khai” của sứ điệp. Tất nhiên là trong trường hợp cần phải có “bài giảng” cho việc in ấn, phổ biến thì chúng ta phải viết “bài giảng” thành một bài văn viết hoàn chỉnh.

ĐỀ SOẠN DÀN Ý TRIỂN KHAI (2)

Đại Ý

Chú Ý:

- Trước khi thực hiện phần việc ở “Bước Thứ Ba”, bước “Soạn Minh Họa Và Áp Dụng”, việc cầu nguyện, suy gẫm về sự dạy dỗ của đoạn văn Kinh Thánh là một việc không thể thiếu được.

- Chỉ với những sự nội kiến được Đức Chúa Trời ban cho chúng ta mới có thể xác định được phải minh họa và áp dụng Lễ Thật từ bản văn như thế nào mà thôi.

*“Ta nhìn xem, bèn để ý vào đó;
Ta thấy, và nhận được sự dạy dỗ”*
(Châm. 24:32)

*“Hãy hiểu rõ điều Ta nói cho con,
Và chính Chúa sẽ ban sự khôn ngoan cho con trong mọi việc”*
(2Ti. 2:7)

